

Motion till riksdagen 2008/09:Ju372

av **Ola Sundell (m)**

Ökad rättstrygghet i glesbygden

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett ökat samarbete för att stärka rättstryggheten i glesbygden.

Motivering

Fler utbildade poliser i glesbygden och i Sverige kommer att öka rättstryggheten i vårt land. Men dessa åtgärder är bara en del av vad som måste göras för att människor i alla olika delar av Sverige ska kunna känna sig trygga. De stora avstånden i Sverige gör det svårt att ha polis närvarande i den utsträckning som man skulle önska. Därför är det bra att titta på vilka valmöjligheter som finns. Vilka okonventionella metoder kan användas för att stärka rättssäkerheten?

Räddningstjänsten kan här vara en resurs som går att använda på ett bredare plan, framförallt när det gäller okvalificerade ärenden, och därmed skapa mer utrymme för polisen för andra uppdrag.

Ett utvidgat samarbete med räddningstjänsten bra alternativ. Här hittar vi personal med vana att arbeta i stressituationer som påminner om polisiärt arbete. Räddningskårerna har beredskap dygnet runt, vilket även gäller de deltidsarbetande och frivilliga brandmännen. Man har ett väl utvecklat sambandssystem och utryckningsberedskapen är ca 5 minuter.

Redan nu finns en väl utbyggd kontaktmannaverksamhet som är polisen behjälplig, som trafikvakter som övervakar bilparkeringar, jaktvårdare som rycker ut vid viltolyckor, orienteringsklubbar och hemvärnsmän som anlitas vid skallgång och civil fjällräddningspersonal som anlitas när någon gått bort sig på fjället.

Dessa uppgifter är egentligen ålagda polisen, men det har visat sig att civila ersättare kan lösa uppgifterna lika bra.

Fel! Okänt namn på

Allmänheten skall inte själv tillkalla räddningstjänsten. Först måste polisen kontaktas, som beslutar om utryckning. Räddningstjänsten skall hela tiden stå i kontakt med polisbefälet. Polisen bestämmer dess agerande. Inget ingripande får göras utan vakthavandes beslut. I stället skall den ses som en viktig och snabb resurs när polisen är förhindrad att ingripa eller att inställelseperioden är oacceptabelt lång.

Kontaktmännen behöver inte ha större möjligheter till tvångsåtgärder än allmänheten. När det gäller gripande vid snatteri eller misshandel räcker det att befinna sig på brottsplatsen för att kunna ingripa, enligt rättegångsbalken 24:7. Vidare stadgas vid nödvärnssituation att den som utsätts för brottsligt angrepp har rätt att försvara sig och tillfoga angriparen skada – brottsbalken 24:1.

Några exempel på när dessa kontaktmän kan tänkas ingripa: Vid en inbrottssituation där utryckningstiden kanske blir 5–10 minuter jämfört med polisens en timme. Antingen för gripande eller för observation, och i ständig kontakt med vakthavande befäl. Vid rattfylleri där kontaktmännen griper personen tills polis anländer. Våldsbrott mot kvinna, där kontaktmän sänds till platsen för kontroll och polis beslutar om åtgärd.

Stockholm den 6 oktober 2008

Ola Sundell (m)